

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

**Komisja
Infrastruktury**

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **PODKOMISJI STAŁEJ DO SPRAW
MONITOROWANIA WYKORZYSTANIA
FUNDUSZY UNII EUROPEJSKIEJ
W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY
(NR 11)
z dnia 25 września 2025 r.**

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji Infrastruktury – podkomisji stałej do spraw monitorowania wykorzystania funduszy Unii Europejskiej w zakresie infrastruktury (nr 11)

25 września 2025 r.

Podkomisja stała do spraw monitorowania wykorzystania funduszy Unii Europejskiej w zakresie infrastruktury, obradująca pod przewodnictwem posła **Grzegorza Pudy (PiS)**, przewodniczącego podkomisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– informacja ministra funduszy i polityki regionalnej na temat zasad udzielania pomocy publicznej po 2027 r. – kierunki zmian w Unii Europejskiej.

W posiedzeniu udział wzięli: **Grzegorz Żmuda** zastępca dyrektora Departamentu Koordynacji Wdrażania Funduszy Unii Europejskiej Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej oraz **Izabela Kopcińska** ekspert z Departamentu Analiz Transportowych Centrum Unijnych Projektów Transportowych.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Jolanta Osiak** i **Jakub Sindrewicz** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Grzegorz Puda (PiS):

Dzień dobry. Serdecznie witam na naszym kolejnym posiedzeniu. Tym samym je otwieram. To posiedzenie podkomisji stałej do spraw monitorowania wykorzystania funduszy Unii Europejskiej w zakresie infrastruktury Komisji Infrastruktury.

Serdecznie witam panów posłów, panią posłankę, która jest z nami. Zaraz dotrze. Na sekundę wyszła.

Mogę stwierdzić kworum.

Przedmiotem dzisiejszego posiedzenia zgodnie z przedstawionym państwu porządkiem jest informacja ministra funduszy i polityki regionalnej na temat zasad udzielania pomocy publicznej po 2027 r. – kierunki zmian w Unii Europejskiej. Mogę tylko powiedzieć, że to jest chyba jeden z najlepszych momentów, żeby o tym dyskutować, bo jesteśmy w trakcie tworzenia nowej perspektywy, nowego budżetu UE. Oczywiście myślimy głównie – przynajmniej na tej podkomisji – o środkach polityki spójności, ale jest jeszcze cały obszar bezpośrednio związany ze wspólną polityką rolną, o której podobnie moglibyśmy dyskutować.

W związku z tym chciałbym przywitać również naszych gości. Może tym razem zaczne od Centrum Unijnych Projektów Transportowych. Serdecznie witam panią Izabelę Kopcińską. Witam serdecznie. Jest pani ekspertem z Departamentu Analiz Transportowych CUPT. Serdecznie witam pana Grzegorza Żmudę. Dzień dobry. Obecnie pełni pan zaszczytne stanowisko zastępcy dyrektora Departamentu Koordynacji Wdrażania Funduszy Unii Europejskiej w Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej. Witam też wszystkich, którzy śledzą nas drogą internetową.

Przystępujemy do realizacji naszego porządku dziennego. Bardzo proszę pana dyrektora o zabranie głosu w tym punkcie.

Zastępca dyrektora Departamentu Koordynacji Wdrażania Funduszy Unii Europejskiej Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej Grzegorz Żmuda:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Ze względu na brzmienie tego punktu chciałbym na początku pozwolić sobie na małe wyjaśnienie czy sprostowanie. Informacja, którą przygotowałem, jest informacją stricte z punktu widzenia potrzeb polityki spójności i związaną z wdrażaniem polityki spójności, natomiast sam temat w dzisiejszym porządku dziennym jest sformułowany dosyć ogólnie,

dlatego chciałbym uprzedzić, że będę koncentrował się na tym, co najważniejsze z punktu widzenia polityki spójności.

Od razu nawiązując do tematu, chciałbym powiedzieć kilka słów o dacie wskazanej tutaj jako data graniczna, czyli o czasie po 2027 r., niestety. Mówię „niestety” z pełnym przekonaniem, ponieważ już od wielu, wielu lat i od kilku ostatnich perspektyw finansowych staramy się przekonać Komisję Europejską do tego, żeby perspektywy stosowane w polityce spójności i generalnie w budżecie unijnym, czyli te siedmioletki, nakładały się bardziej na perspektywy i okresy stosowania poszczególnych bloków zasad pomocy publicznej. Niestety jak dotąd, mówiąc kolokwialnie, te terminy rozjeżdżają się. Nam polityka spójności kończy się, tak jak tutaj wskazano, w 2027 r., ale niewiele jest – co zresztą w mojej informacji postaram się wykazać – zasad w pomocy publicznej, które mają końcową datę stosowania czy obowiązywania na poziomie unijnym w 2027 r. czy z końcem 2026 r.

To tytułem wstępu. Swoją informację przygotowałem w takim ujęciu, że będę przywoływał poszczególne regulacje unijne, które są, jak zaznaczyłem na początku, istotne z punktu widzenia wdrażania polityki spójności, a następnie będę starał się przekazać jakieś informacje na temat perspektywy ich stosowania czy perspektywy ich zmian właśnie w kontekście 2027 r.

Z naszego punktu widzenia pierwszym, najważniejszym aktem unijnym jest rozporządzenie KE nr 651/2014 – uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 traktatu, zwane przez nas potocznie rozporządzeniem w sprawie wyłączeń blokowych tudzież skrótowo nazywane GBER. Jest ono, jak powiedziałem, najważniejsze z punktu widzenia wdrażania polityki spójności, ponieważ na podstawie przepisów tego rozporządzenia państwa członkowskie mogą udzielać pomocy i przygotowywać programy pomocowe – w polskim porządku prawnym są to zazwyczaj rozporządzenia poszczególnych ministrów – bez konieczności zgłaszania tych programów do Komisji Europejskiej w procesie notyfikacyjnym. Jest to proces bardzo długotrwały. Nasze doświadczenie wskazuje, że w skrajnych przypadkach potrafi rozciągnąć się aż na dwa lata, ponieważ w ramach tego procesu KE ma prawo dopytywać o różne rzeczy czy wymagać od państwa członkowskiego uzupełnienia różnych informacji.

Jakie dla nas znaczenie ma to rozporządzenie, które w szerokim zakresie pojawiło się w 2014 r.? Wcześniej też były rozporządzenia w sprawie łączy, ale były one dość ograniczone. Od 2014 r. to rozporządzenie ma bardzo szerokie zastosowanie. Tylko dla porównania podam, że w perspektywie finansowej 2007–2013 na około pięćdziesiąt obowiązujących programów pomocowych krajowych, czyli rozporządzeń, kilkanaście podlegało obowiązkowi notyfikacji. Obecnie, w perspektywie 2021–2027, na około pięćdziesiąt programów pomocowych tylko dwa wymagały tej notyfikacji. Będę podkreślał, że to rozporządzenie zmieniło zasady gry, jeśli chodzi o udzielanie pomocy publicznej w ogóle w UE, ale też z mojego punktu widzenia, w szczególności w ramach polityki spójności.

Jeśli chodzi o perspektywę zmian po 2027 r., obecne rozporządzenie komisyjne obowiązuje do 31 grudnia 2026 r., przy czym programy krajowe wydane na jego podstawie mogą jeszcze obowiązywać przez półroczny okres przejściowy. W lipcu tego roku KE rozpoczęła proces przeglądu tego rozporządzenia, ale na ten moment przegląd ma dość ogólny charakter, ponieważ KE poprosiła państwa członkowskie, zainteresowane instytucje, a także podmioty prywatne o wypełnienie ankiety, przesłanie swoich spostrzeżeń, postulatów dotyczących stosowania tego rozporządzenia. W Polsce podmiotem czy organem, który koordynuje proces przygotowania polskiego stanowiska, jest prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na bieżąco współpracujemy z koleżankami i kolegami z UOKiK, zresztą nie tylko przy tej sprawie, bo w zasadzie jest to stała współpraca. Przekazaliśmy też swoje postulaty. „Swoje” – to znaczy Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej i wszystkich instytucji zarządzających, ponieważ jako ministerstwo staramy się zawsze koordynować procesy związane z zagadnieniami pomocy publicznej.

Wśród naszych postulatów powtarzamy to, co powtarzamy od wielu lat, czyli konieczność dostosowania czy większej harmonizacji przepisów w zakresie pomocy publicznej z przepisami funduszwymi. Tak jak wspomniałem na początku i teraz, przed chwilą, postulujemy to już od wielu lat. Udaje się coś zmieniać, ale jest to bardzo powolna ewolucja. Na przestrzeni kilku, kilkunastu ostatnich lat kilka przepisów doszło do rozporządzenia w sprawie wyłączeń

blokowych. To przepisy, które postulowaliśmy, ale ciągle jest ich stanowczo za mało, dlatego nadal postulujemy tę harmonizację i uproszczenia.

Poza tym wskazaliśmy na potrzebę doprecyzowania w tym rozporządzeniu różnych pojęć, które powodują najwięcej trudności w prawidłowym stosowaniu przepisów. Niezmiennie postulujemy też redukcję obowiązków obciążających przedsiębiorców i organy udzielające pomocy, uproszczenie przepisów w poszczególnych sekcjach. Szczególnie koncentrujemy się na sekcji dotyczącej ochrony środowiska, ponieważ z doświadczenia ostatnich lat wiemy, że są to przepisy, które instytucjom udzielającym pomocy dostarczają najwięcej problemów. Postaraliśmy się też ująć postulaty przyszłościowe, czyli dostosowanie definicji i przepisów tego rozporządzenia do zmieniającego się rynku i polityk unijnych, szczególnie w obszarze transformacji cyfrowej, sztucznej inteligencji, nowych technologii, ale też infrastruktury ładowania pojazdów, mikrosieci energetycznych czy magazynów energii.

Jeśli więc chodzi o rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych, to jest główny proces w kontekście potencjalnych zmian po 2027 r., czyli otwarcie przez KE procesu przeglądu. Przy tym chciałbym zaznaczyć, że raczej nie należy spodziewać się jakichś rewolucyjnych zmian, jeśli chodzi o zakres tych wyłączeń czy poszczególne zasady, ale zarówno ze strony państw członkowskich, jak i ze strony KE chyba widać otwarcie na to, żeby przemyśleć to rozporządzenie przede wszystkim pod kątem jego skomplikowania i uproszczenia stosowania. Czekamy na efekty tego przeglądu i czekamy na jakiś projekt, który KE zaprezentuje.

Wspomnę też – to dygresja na bazie dotychczasowych doświadczeń – że już wielokrotnie zdarzało się, że KE nie zdążyła na czas opracować nowego projektu rozporządzenia i po prostu przedłużała okres jego stosowania. Wcale nie mogę więc wykluczyć tego, że z końcem 2026 r., zamiast wydać nowe rozporządzenie, KE po prostu znowu przedłuży o jakiś czas obowiązujący obecnie GBER, a wtedy po 2027 r. żadna zmiana automatycznie się nie zadzieje. To jest jednak przyszłość, więc na ten moment trudno przesądzać.

Kolejnym rozporządzeniem, które jest istotne z punktu widzenia wdrażania polityki spójności, jest rozporządzenie KE nr 2023/2831 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. To jest bardzo powszechnie wykorzystywane rozporządzenie, zwłaszcza jeśli chodzi o politykę spójności, bo to niedostosowanie zasad, o którym wspomniałem wcześniej, wyraża się też tym, że katalogi kosztów kwalifikowalnych są różne w regulacjach pomocowych i w regulacjach funduszowych – dlatego to rozporządzenie ma taką zaletę, że tam w zasadzie katalog kosztów, można powiedzieć, jest otwarty, tzn. wszelkie koszty, których nie można sfinansować na podstawie rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, można sfinansować – o ile przedsiębiorca jeszcze nie wykorzystał limitu, który przysługuje na trzy lata, czyli 300 tys. euro – właśnie udzielając pomocy de minimis. To nasze instytucje systemu wdrażania bardzo często, bardzo chętnie wykorzystują, a wszelkie koszty typu koszty ogólne, koszty informacji, promocji, które w przypadku funduszy są kosztami obowiązkowymi, nie mogą być sfinansowane na podstawie wyłączeń blokowych. Jest to więc bardzo przydatne rozporządzenie.

Niedawno było ono zmieniane. Nowe unijne rozporządzenie de minimis weszło z dniem 1 stycznia 2024 r. i obowiązuje do 31 grudnia 2030 r. Plus – analogicznie jak w przypadku GBER – jest sześciomiesięczny okres przejściowy dla programów krajowych wydanych na jego podstawie.

Wracając zatem do 2027 r., w tym przypadku nie należy spodziewać się jakichś zmian prędko, w okolicach 2027 r., ponieważ rozporządzenie to obowiązuje do końca 2030 r. Będzie to raczej po 2030 r., przy czym tu znowu zaznaczę, że bywało też tak, że również rozporządzenie de minimis – mimo że nie jest ono tak skomplikowane jak rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych – KE po prostu przedłużała, zamiast zmienić czy wydać nowe.

Kolejnym ważnym aktem unijnym z perspektywy wdrażania czy udzielania pomocy publicznej w ramach programów polityki spójności są wytyczne w sprawie regionalnej pomocy państwa. Jak wspomniałem wcześniej, nie ma już problemu z koniecznością notyfikacji programów pomocowych do Komisji Europejskiej, a wytyczne – czy te, czy kolejne, o których będę mówił – są zawsze taką podstawą, a na podstawie wytycznych wydawanych dla poszczególnych obszarów KE ocenia dopuszczalność programu pomocowego.

Z tego punktu widzenia te wytyczne już nie są dla nas tak istotne, natomiast są bardzo ważne, jeśli chodzi o tzw. krajowe mapy pomocy regionalnej, ponieważ na podstawie tych

wytycznych w porządku krajowym państw członkowskich ustalane są mapy pomocy regionalnej. W Polsce jest to rozporządzenie Rady Ministrów. Krajowe mapy pomocy regionalnej czy zasady ich kształtowania, które są zawarte w wytycznych komisyjnych, obowiązują do końca 2027 r. Akurat w tym przypadku to jest taki akt unijny, co do którego możemy się spodziewać, że po 2027 r. pewnie znowu – o ile nie będzie zwykłego przedłużenia ze strony KE – zajdą jakieś zmiany.

Oprócz tego, że jest ograniczony okres obowiązywania obecnych map pomocy regionalnej, dodatkowo w wytycznych zawarta jest otwarta klauzula przeglądowa. Znaczy to, że KE w każdym czasie może rozpocząć przegląd i ewentualnie stosownie zmieniać ten akt.

Kolejnym aktem unijnym są wytyczne komisyjne w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu i środowiska oraz cele związane z energią. To są też w miarę nowe wytyczne, bo z 2022 r. Tutaj też jest zawarta klauzula przeglądowa, przy czym jest ona określona wyraźniej niż w poprzednich wytycznych, ponieważ w treści wytycznych wskazano, że przegląd wytycznych ma nastąpić po 31 grudnia 2027 r. Czyli tutaj po 2027 r., o którym rozmawiamy, w przypadku tych wytycznych też można spodziewać się jakichś zmian.

Kolejny akt to komunikat KE w sprawie pomocy państwa na sieci szerokopasmowe. Obowiązuje od 1 lutego 2023 r. Tutaj jest brak daty końcowej obowiązywania i brak jakiegokolwiek klauzuli przeglądowej, więc akurat w tym przypadku trudno spodziewać się, czy KE będzie chciała podjąć taki przegląd, czy nie.

Kolejny komunikat KE to zasady ramowe pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną. Obowiązuje od października 2022 r. Również nie ma wskazanej daty końcowej, natomiast, znowu, zawiera otwartą klauzulę przeglądową, czyli w dowolnym momencie, kiedy KE uzna za stosowne, może otworzyć przegląd tego aktu.

Kolejny ważny akt – tu będę miał do powiedzenia kilka słów więcej – to wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw kolejowych. Obowiązują one od 2008 r. Brak w nich terminu końcowego, ale KE rozpoczęła już prace nad zastąpieniem tych wytycznych. W czerwcu ubiegłego roku KE opublikowała do konsultacji publicznych dwa teksty. Jeden to jest tekst projektu wytycznych dotyczących transportu lądowego i multimodalnego, które zastąpią wytyczne kolejowe, o których wspominałem. Drugi tekst to jest zupełnie nowe rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych w transporcie. Jest ono o tyle istotne, że – podobnie jak w przypadku rozporządzenia ogólnego w sprawie wyłączeń blokowych – będzie zawierało przepisy określające zasady i warunki, zgodnie z którymi państwa członkowskie mogą udzielać pomocy bądź przygotowywać krajowe programy pomocowe bez konieczności zgłaszania ich do KE w procesie notyfikacyjnym. Zakładam więc, że to też będzie rozporządzenie, które w wielu przypadkach usprawni nam pracę i przyspieszy udzielanie pomocy publicznej w ramach polityki spójności, bo po prostu będzie można uniknąć długotrwałego i skomplikowanego procesu notyfikacyjnego.

Istotne z punktu widzenia udzielania pomocy publicznej w ramach polityki spójności, zwłaszcza jeśli mówimy o projektach infrastrukturalnych czy komunikacyjnych, są zasady związane z udzielaniem wsparcia w ramach tzw. usług w ogólnym interesie gospodarczym. Tutaj na poziomie unijnym obowiązuje kilka aktów. Przede wszystkim jest to decyzja KE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorcom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. W tejże decyzji KE wskazała warunki, po spełnieniu których pomoc udzielana w formie takiej właśnie rekompensaty będzie zwolniona z obowiązku notyfikacji. Nawiązując więc do tego, co już wcześniej powiedziałem, jest to dosyć przydatny akt komisyjny, bo pozwala szybciej, sprawniej udzielać pomocy.

Ta decyzja weszła w życie w styczniu 2012 r. Nie ma określonego terminu obowiązywania i nie ma klauzuli przeglądowej, podobnie jak komunikat KE: zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, który jest odpowiednikiem wytycznych, o których wcześniej wspominałem. Na podstawie decyzji można więc udzielać pomocy bez konieczności zgłaszania jej do KE, natomiast na podstawie zasad ramowych – tak jak w przypadku wytycznych – można pomocy udzielić, ale po zgłoszeniu jej do KE. Te zasady zbierają wszystkie warunki czy wymogi

niezbędne do przygotowania takiego programu bądź do udzielenia pomocy indywidualnej, według których KE ocenia taki środek pomocy.

Tak jak wspomniałem, zarówno ta decyzja KE, jak i komunikat KE nie mają końcowego terminu stosowania, brak jest też klauzuli przeglądowej, ale obecnie KE dokonuje przeglądu zasad udzielania pomocy państwa w ramach usług w ogólnym interesie gospodarczym w celu uproszczenia, aktualizacji, wyjaśnienia niektórych zasad, ale także rozszerzenia tego obszaru o inwestycje w mieszkalnictwo przystępne cenowo. To jest nowy obszar, który pojawia się zarówno w polityce spójności – nabiera znaczenia i pojawia się jako nowy obszar wsparcia – jak i, z tego co widać, w obszarze pomocy państwa, w tym przypadku w ramach usług w ogólnym interesie gospodarczym.

Mamy także rozporządzenie KE 2023/2832 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorcom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. To jest – podobnie jak ogólne rozporządzenie de minimis – takie rozporządzenie, które określiło kwotę 750 tys. euro, które w okresie trzech lat można przyznać jednemu przedsiębiorcy bez konieczności zgłaszania takiej pomocy do KE i bez wszelkich innych administracyjnych obciążeń, wymogów, które są związane z udzielaniem pomocy publicznej w UE.

To rozporządzenie weszło w życie 1 stycznia 2024 r. i obowiązuje do 31 grudnia 2030 r. plus sześciomiesięczny okres przejściowy dla krajowych programów wydanych na jego podstawie, czyli znowu, tak jak w przypadku ogólnego rozporządzenia de minimis, o którym mówiłem wcześniej, 2027 r. niekoniecznie będzie datą przełomową, bo mamy jeszcze trzy lata na stosowanie tego unijnego rozporządzenia.

Wydaje mi się, że z mojej strony to wszystko. Gdyby szanowni państwo mieli jakieś pytania, to oczywiście będę się starał odpowiedzieć.

Przewodniczący poseł Grzegorz Puda (PiS):

Bardzo serdecznie dziękujemy panu dyrektorowi za wyczerpujące przedstawienie sprawy. Doskonale wiemy, że to wszystko jeszcze jest płynne, tzn. zawsze jest tak, że w każdym momencie mogą nas zaskoczyć – pozytywnie lub niepozytywnie – nowe informacje z Komisji Europejskiej dotyczące tych procedur. W związku z tym myślę, że informacja, którą pan dyrektor przekazał, jest najświeższa na dziś. Czy ona będzie najświeższa na jutro – nie wiadomo. To się okaże, natomiast liczymy na to, że kierunek, który jest chyba zbieżny dla wszystkich polityk, który powoduje, że w przyszłości te środki będą łatwiejsze do wykorzystania, czyli ten mechanizm elastyczności – tak to nazwijmy, bo tak się utarło – i w ogóle wszystkie działania, które mają co do zasady ułatwić wykorzystanie środków w naszym kraju, są takimi działaniami, które wszyscy powinniśmy razem popierać. Myślę, że tak to wygląda w tej chwili, przynajmniej wśród tych osób, które są członkami naszej podkomisji, bo ta sprawa jest w pewnym sensie zależna od tego, ile tych środków finansowych da się w Polsce wykorzystać. Panie dyrektorze, szacunek. Bardzo serdecznie dziękujemy za tę informację.

Pytanie, czy szanowny pan przewodniczący ma jakieś pytania w tym punkcie.

Poseł Bartosz Zawieja (KO):

W tym punkcie nie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Puda (PiS):

Wiem, że ma w sprawach różnych, tak? Dobra.

Ja właściwie też nie mam pytań oprócz tego, że mamy prośbę. Jeżeli byłoby coś istotnego z perspektywy informacji, którą warto by przekazywać posłom, to mamy prośbę, żeby informować nas nawet nie o tym, co się wydarzyło, ale chociażby o tym, że jest chęć ze strony departamentów czy ministerstwa na pokazanie tych zmian, które od naszego dzisiejszego spotkania pojawiają się w nowej perspektywie finansowej. To jest istotne z wielu powodów. Zresztą inne komisje, które również zajmują się środkami europejskimi, też biorą w tym czynny udział. Doskonale wiemy, że jakieś międzynarodowe kontakty podtrzymujemy w ramach Komisji Infrastruktury. Myślę, że warto też budować takie przeświadczenie wśród posłów, nawet często w poprzek podziałów politycznych, które jednak ma za zadanie doprowadzić do tego, że tych środków w Polsce nie tylko będzie dużo, ale będą możliwe do wykorzystania. Być może niedługo będziemy stali przed pytaniem, które będzie dla nas bardzo trudne – o to, co jest ważniejsze: czy kwota, czy schemat. Myślę, że na dzisiaj nikt tutaj nie potrafiłby

udzielić jednolitej odpowiedzi, a myślę, że powinniśmy w tej sprawie mówić jednym głosem, czy takim, czy takim, ale takim, aby to było jasne, klarowne i świadome działanie.

Nie wiem, czy pani ekspert CUPT, nasz dzisiejszy gość, ma w tej sprawie jakieś pytania. Nie? Nie chce, no dobrze. W takim razie bardzo dziękujemy panu dyrektorowi w tym punkcie. Dziękuję za uczestniczenie w tym punkcie.

Przechodzimy do punktu drugiego. W związku z tym w pierwszym zamykam dyskusję. Pan przewodniczący ma tutaj pytanie, jak się domyślam, w sprawach różnych...

Posel Bartosz Zawieja (KO):

Lokalnych.

Przewodniczący poseł Grzegorz Puda (PiS):

Lokalnych – do CUPT, korzystając z okazji. Dziękuję bardzo.

Posel Bartosz Zawieja (KO):

Dziękuję, panie przewodniczący.

Jak mówię, to jest informacja lokalna, można powiedzieć, od kilku dni, okółopoznańska. Mianowicie CUPT zgłosił uwagi dotyczące wniosku o dofinansowanie węzła w ulicy Sucholeskiej. To jest gmina Suchy Las, północne pogranicze miasta Poznania. Otóż okazało się, że koszty budowy tego wiaduktu drogowego nad linią kolejową Poznań–Piła nie zostały uznane za wydatek kwalifikowalny. W związku z tym czuję się... W imieniu pana wójta Grzegorza Wojtery, ale również prezydenta i starosty, bo to jest bardzo fajna, taka pozytywna integracja trzech samorządów – aby zmienić zdanie, chociaż wniosek jest w FEnIKS, a inne takie rzeczy czy obiekty, jeżeli chodzi o zintegrowane inwestycje terytorialne, powstawały w szeroko rozumianej naszej metropolii...

Będę tu posiłkował się tym wystąpieniem, więc przeczytam jego fragment. „Wiadukt ten nie stanowi odrębnej dodatkowej inwestycji, jest fundamentalnym i niezbędnym elementem węzła przesiadkowego. Bez niego węzeł nie będzie mógł pełnić swojej roli, nie zapewni sprawnego i bezkolizyjnego, bezpiecznego dostępu do transportu publicznego, a przede wszystkim nie zintegruje różnych form środków komunikacji”.

Należy tutaj przypomnieć, że przez teren gminy Suchy Las przebiega linia kolejowa, która ma być dostosowana do pięcioramowego układu PKP. W czym rzecz? To się nazywa towarowa obwodnica miasta Poznania, która przebiega przez miasto i pięć gmin. To 1,5 mld zł dotacji. Ten element wiaduktu jest nierozdzielalną częścią całej inwestycji, która jest chyba największa w dziejach tego, co PKP PLK prowadzi jako inwestycje w okolicy.

Jest to więc element niezbędny nie tylko do tego, aby połączyć, nie wiem, Piątkowo, Podolany czy Strzeszyn z gminą Suchy Las, to są nazwy dzielnic północnych, jeżeli chodzi o miasto Poznań. Nawiązuję tutaj również do tej dużej rzeczy. Dla wnioskodawców w dotacji... Stwierdzenie, że jest to element innej, nieintegralnej części węzłowej inwestycji, wydaje się, delikatnie mówiąc, kontrowersyjne.

Dodatkowo budowa tego wiaduktu drogowego nie tylko eliminuje zagrożenia bezpieczeństwa i korki, lecz przede wszystkim umożliwia realne funkcjonowanie systemu przesiadek i zapewnia spójność układu komunikacji całej części północnej metropolii poznańskiej. Warto również podkreślić, że przedsięwzięcie to jest wynikiem, tak jak nadmieniałem, ścisłej współpracy trzech szczebli samorządu, czyli gminy Suchy Las, miasta Poznania oraz powiatu poznańskiego. To przykład partnerskiego działania na rzecz mieszkańców, którego celem jest stworzenie zintegrowanej, bezpiecznej, przyjaznej komunikacji publicznej w skali lokalnej i metropolitalnej.

Dlatego apeluję o ponowne i całościowe rozpatrzenie tej kwestii z uwzględnieniem tego, że budowa wiaduktu drogowego jest nie kosztem dodatkowym, lecz nieodzowną częścią węzła przesiadkowego, bez której inwestycja nie osiągnie zakładanych celów i wskaźników. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Puda (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Posel Bartosz Zawieja (KO):

To pisemnie.

Przewodniczący poseł Grzegorz Puda (PiS):

Pisemnie?

Posel Bartosz Zawieja (KO):

Tak.

Przewodniczący poseł Grzegorz Puda (PiS):

Jest prośba o to, aby...

Posel Bartosz Zawieja (KO):

To jest absurd z punktu widzenia lokalnego.

Ekspert z Departamentu Analiz Transportowych Centrum Unijnych Projektów Transportowych Izabela Kopcińska:

Pytanie jest bardzo merytoryczne i dotyczy konkretnego projektu, więc trudno mi na gorąco odnieść się do tego, zwłaszcza że to jednak wychodzi poza obszar moich kompetencji, za które jestem odpowiedzialna w urzędzie. Myślę natomiast, że jeżeli panowie posłowie przedstawiają taką wątpliwość na przykład na piśmie, to urząd z pewnością przygotuje wyjaśnienia. Nie chciałabym na gorąco, powiem kolokwialnie, wchodzić w buty kolegów i koleżanek, którzy odpowiadają za te decyzje. Przepraszam, że tak skrótowo. Na pewno jesteśmy chętni do wyjaśnienia, bo to na pewno nie jest żadne urzędnicze widzimisię po naszej stronie. Co mogę powiedzieć i zapewnić, to to, że decyzje zawsze mają merytoryczne podstawy.

Przewodniczący poseł Grzegorz Puda (PiS):

Dziękuję bardzo.

Jak rozumiem, pan poseł na tę chwilę nie jest usatysfakcjonowany odpowiedzią, więc mamy prośbę. Ponieważ jesteśmy na posiedzeniu podkomisji sejmowej i ono się nagrywa, to jest wniosek naszej podkomisji do państwa, żeby odpowiedzieć nam w formie pisemnej na pytanie, które zadał pan poseł. Dobrze? Zadaliśmy pytanie, jest nagrane, tak że w CUPT zapewne można... Pan poseł mówi nawet, że pomoże, przesyłając informacje w tej sprawie do CUPT, a ja proszę o to, żeby przez nasz sekretariat taka odpowiedź do podkomisji wpłynęła.

Czy są inne pytania? Jak zwykle bardzo serdecznie dziękuję państwu przede wszystkim na obecność, za to, że przybyliście, za merytoryczną dyskusję. Zapraszam na kolejne posiedzenia naszej podkomisji do spraw wykorzystania środków europejskich. Pani ekspert, panu dyrektorowi serdecznie dziękuję.

Zamykam posiedzenie podkomisji. Dziękuję.